

Stk. 3 medtager en bestemmelse for virksomheder med 5-dages arbejdsuge i overensstemmelse med direktoratets praksis.

Til § 7.

Lærlinge, der er omfattet af lærlingelovens § 1, har hidtil været undtaget fra ferieloven og er berettiget til ferie med løn efter reglerne i lærlingelovens § 5. Efter denne bestemmelse tilkommer der lærlingen en årlig ferie med løn på 18 dage for hvert læreår samt 1½ dag for hver måned, den i kontrakten ansatte læretid overskrider et antal hele år. Denne ferie med løn skal efter lærlingeloven ydes inden læretidens udløb. Endvidere er der ved lærlingeloven sikret lærlingen en vis feriegodtgørelse til brug i den første ferie efter læretidens udløb, hvor den pågældende vil være omfattet af ferieloven, men endnu ikke har oparbejdet ret til fuld ferie efter ferieloven.

Det anses for uhensigtsmæssigt, at lærlinge holdes uden for ferielovens regler, og det foreslås derfor, at lærlinge omfattes af ferieloven på linje med andre lønmodtagere.

Da det må anses for ubilligt, at der ikke som hidtil sikres lærlinge med lærekontrakt efter lærlingelovens § 1 fuld ferie i det første ferieår, efter at læreforholdet er begyndt, foreslås det, at læremesteren supplerer lærlingens ferie i det første hele ferieår op til fuld ferie, 18 dage.

Ved læreforholdets udløb vil lærlinge efter forslaget være omfattet af ferieloven og vil under sidste læreår have optjent ferieret og feriegodtgørelse, der vil kunne udnyttes under første ferie efter læreforholdets afslutning.

Til kapitel 3.

Ferieår og ferieperiode.

Til § 8.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til den gældende ferielovs § 3.

Til § 9.

Forslaget svarer til den gældende ferielovs § 4, stk. 1, 3 og 4, med følgende ændringer:

Bestemmelserne i den gældende ferielovs § 4, stk. 1, næstsidste og sidste punktum, om ferieudvalgets adgang til at fastlægge en turnus over en flerårig periode for virksomheder, der ønsker at give ferie med en samlet lukning, er udeladt i forslaget, idet denne regel ikke har været anvendt og næppe fremtidig kan påregnes anvendt.

Stk. 4 svarer til reglen i den gældende ferielovs § 4, stk. 1, 3. punktum. Bestemmelsen foreslås pla-

ceret i et selvstændigt stykke for at tydeliggøre, at den gælder generelt.

I stk. 5 foreslås det, at bestemmelsen i stk. 1 om placering af ferie i ferieperioden kan fraviges, hvis der ved kollektiv overenskomst er truffet aftale herom, eller aftale træffes mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren. Baggrunden herfor er, at ferievaneerne har ændret sig, således at det næppe er rimeligt fortsat at opretholde de meget strenge betingelser for adgangen til at holde ferie uden for ferieperioden.

Der er i øvrigt foretaget redaktionelle ændringer.

Til § 10.

Forslaget svarer til den gældende ferielovs § 4, stk. 5, dog således, at direktøren for arbejdstilsynet i stk. 2 får en noget videre adgang til at give tilladelse til, at den del af ferien, der skal gives inden for ferieperioden, gives uden for denne, jfr. forslagets § 9 og bemærkningerne dertil.

Dispensationsmuligheden for enkeltpersoner i stk. 2 tager sigte på personer, der efter ferieperiodens udløb ikke længere er ansat hos den pågældende arbejdsgiver og således ikke har mulighed for at træffe aftale om placering af ferien uden for ferieperioden. Derimod er det ikke hensigten at gribe ind i en arbejdsgivers ret til at fastsætte tidspunktet for ferien, jfr. forslagets § 9, stk. 4.

I øvrigt vil den i § 9, stk. 5, foreslåede regel om adgang til enten ved kollektiv overenskomst eller ved aftale mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren at lægge ferien uden for ferieperioden formentlig begrænse den praktiske betydning af forslagets § 10.

Til kapitel 4.

Feriegodtgørelse og ferie med løn.

Til § 11.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til § 5, stk. 1, 1. punktum, i den gældende ferielov.

Til § 12.

Forslaget træder i stedet for den gældende ferielovs § 5, stk. 1, 2.-4. punktum.

Disse bestemmelser blev indsat under folketingets behandling af lovforslaget i 1953 og bygger på mæglingforslaget af 1948.

Lovforslaget i 1953 medtog dog ikke mæglingforslagets begrænsning af betaling af feriegodtgørelse for sygedage, der gik ud på, at der ikke skulle ydes feriegodtgørelse udover 3 måneder, men derimod mæglingforslagets tilsvarende begrænsning